

LSA

Bewoners berichten

Echte bewonerssturing in Engelse aandachtswijken

- *Social media: wat kunnen wij ermee in de wijk?*
- *Relaas van gedesillustioneerde actieve bewoner*

zomer 2011

103

Onze website www.lsabewoners.nl staat nooit stil. In deze rubriek houden we u op de hoogte van de nieuwste ontwikkelingen.

- Over de studiereis naar Engeland en over de development trusts is veel informatie te vinden op onze site. Je vindt er ook een powerpointpresentatie over development trusts.
- Er staat een uitgebreid verslag op onze site over de conferentie van het LSA, het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en KEI kenniscentrum: Ruimte voor burgers.

Blijf op de hoogte via www.lsabewoners.nl

Foutje

In het vorige nummer van LSA Bewonersberichten (voorjaar 2011, nr.102) staat een foto op bladzijde 12 met daarop de oud-minister Ella Vogelaar. Per ongeluk is de naam van de fotograaf niet genoemd. Beter laat dan nooit, de fotograaf van deze foto is: Hans Haubrich.

Column van Henk Cornelissen

Georgina en Gera

Georgina en Gera, twee vrouwen die in dit blad aan het woord komen over hun wijk (op pagina 6 en 16). De een woont in de Londense wijk Hackney de ander in Haagse wijk Vrederust.

Gera is als bestuurslid van een wijkraad het slachtoffer van de bezuinigingsdrift van het Haagse gemeentebestuur dat besloten heeft 22 wijkhuizen te sluiten.

Georgina is bestuurslid van de Selby Trust in Londen.

Gera is boos en gefrustreerd omdat ze het werk van vele jaren tenietgedaan ziet worden door de bezuinigingen van de Haagse gemeente, ze verwacht dat de problemen met jongeren weer gaan toenemen en dat ouderen zullen vereenzamen. Wijkcentrum Vrederust zal gesloten worden en daardoor komt veel op de tocht te staan. Ze concludeert dat het de maatschappij op den duur meer gaat kosten dan het zal opleveren.

In Engeland wordt door de overheid nog draconischer bezuinigd dan in Nederland. Georgina heeft het daar niet over. Ze is trots op het pand dat ze als trust (soort wijkonderneming) in bezit hebben en dat een bruisend centrum van de wijk is. Het is een enorm oud schoolgebouw dat er vervallen uitziet, maar er komen 1500 mensen per dag voor cursussen, gezondheidsvragen, of als klant van de vele bedrijfjes die er huisvesting vinden. Het gebouw is 'verworven' door acties uit de buurt met wat hulp van een politicus. Daarna hebben ze alles zelf gedaan. Ze zijn de baas en ze zijn zelfbewust en strijdbaar.

Wat doen we in Nederland verkeerd? Waarom komt Gera niet in actie met haar bewoners en nemen ze wijkcentrum Vrederust niet over? Kijkt er niemand naar andere mogelijkheden en financieringsbronnen of zijn we er zo aan gewend geraakt dat de overheid hiervoor zorgt dat we ons er al klagend bij neer leggen? Nu de bezuinigingen echt beginnen te bijten komen er, terecht, overal protesten los voor het leed dat hiermee wordt aangericht, vooral aan de onderkant van de samenleving. Juist de mensen die het meest afhankelijk zijn van het vangnet dat de overheid biedt, worden getroffen. Toch is het een illusie te denken dat een regering van een andere signatuur niet keihard zou gaan bezuinigen.

Eén conclusie is wel keihard te trekken met name voor de bewoners die actief zijn in de wijkaanpak: klaag en protesteer uit volle borst, soms helpt het, maar steek daar niet alle energie in. Kijk naar manieren om zelf iets op te bouwen en maak je minder afhankelijk van de overheid of instellingen. Dat is niet altijd makkelijk maar als het lukt geeft het de voldoening, energie en trots die Georgina uitstraalt en die Gera verdient.

Henk Cornelissen is directeur van het LSA.

In dit nummer:

Colofon

LSA Bewonersberichten is een uitgave van het **Landelijk Samenwerkingsverband Aandachtswijken**
Oudkerkhof 13b
3512 GH Utrecht,
030 2317511
www.lsabewoners.nl

Redactie:

Henk Cornelissen
Marielle Habraken
Linda van den Hoven
Pleuni Koopman
Thijs van Mierlo
Geertje Nieland

Fotografen:

Teun de Bok (cover)
Ciske den Hoedt
Pleuni Koopman
Arnold Paalvast

Cartoonist:

Berend Vonk

Vormgeving:

Ben Peters, De Hondsdagen

Drukwerk:

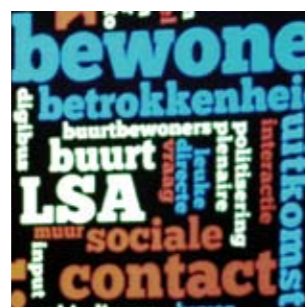
Libertas Bunnik

Voor een **gratis abonnement** op LSA Bewonersberichten mail: lsa@lsabewoners.nl

Voor vragen of opmerkingen over LSA Bewonersberichten mail: pleuni@lsabewoners.nl

6 WAT? WORDT DIT ALLEMAAL BESTUURD DOOR BEWONERS?

In de Engelse development trusts hebben bewoners toegang tot kapitaal en vermogen. Hoe werkt dat?

“ALS JE JE DOELGROEP MAAR BEREIKT”

Wat kunnen en wat moeten bewoners met social media?

10

16 WAS ALLES VOOR NIKS?

Teleurgestelde actieve bewoner vraagt zich af of ze het bijltje er bij neer moet gooien.

16

EN VERDER

3 Opening 12 U schrijft 14 Het dagboek van studiereis Londen
15 LSA Nieuws 19 Publicaties 20 Check onze site

LSA

Landelijk Samenwerkingsverband Aandachtswijken

5 JAAR

bestaan de Haagse Jongerenambassadeurs. Vijftien enthousiaste Haagse jongeren stonden aan de start van een jongerenparticipatieproject dat nu in Nederland en Europa bekendheid heeft behaald met hun adviezen en hun aanwezigheid op debatten, evenementen en gemeentelijke bijeenkomsten. Met trots kijken ze terug op de ruim 100 adviezen die ze de afgelopen jaren hebben gegeven.

www.jouwdenhaag.nl

Oproep

Wijknieuws gezocht

Wij zijn voor dit blad en voor onze digitale LSA Nieuwsflits altijd op zoek naar nieuws uit de wijken. Stuur tips, verslagen, nieuwtjes, foto's en interviews naar pleuni@lsabewoners.nl.

TANKIR TEGEN TROEP

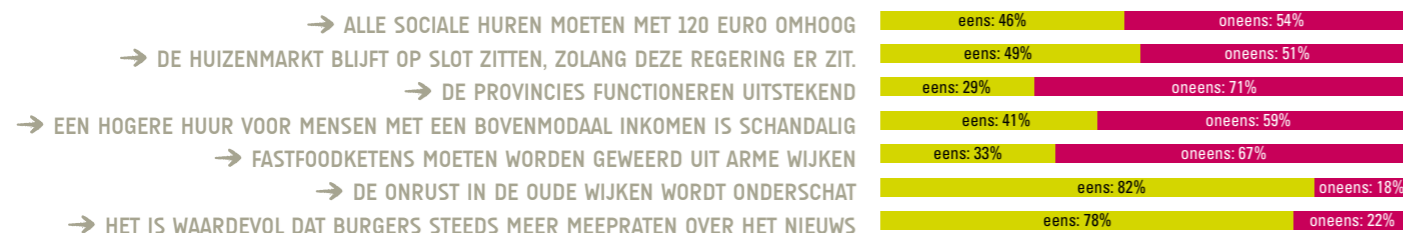
Nijmegenaren die een zootje maken van hun voortuin, krijgen een ambtenaar op bezoek. Wethouder Turgay Tankir wil de verloedering van voortuinen, vooral bij studentenpanden, gaan aanpakken. Maar hij wil er nog geen toezichthouders op af sturen. Tankir hoopt dat een brief en een goed gesprek al helpt. De reacties van bewoners zijn divers. "En wie gaat nu bepalen wat 'schoon' is? Ik vind dat er bepaalde milieunormen moeten worden gehanteerd, maar een 'schone tuin' valt gewoon niet te definiëren," zegt een bewoner. Iemand anders zegt: "Als mensen zelf niet op het idee komen om hun tuin netjes te houden dan ben ik het met de wethouder eens dat hij deze mensen wakker moet schudden."

Lees over Engelse bewoners op pagina 6

WAT VINDT NEDERLAND?

Stand.nl is een site met stellingen waar heel Nederland op kan stemmen via telefoon en internet. Wat vindt Nederland?

Bron: Stand.nl

Kan wél! Nieuws

Kan wél! is een succesvol project van het LSA. In elke wijk in Nederland wonen mensen met hart voor 'hun' wijk. Zij hebben ideeën, plannen en zelfs dromen voor de wijk. **Kan wél!** daagt ze uit om dit te realiseren.

[kijk op www.kanwel.nl](http://www.kanwel.nl)

WEL WEER EEN ZESKAMP!

Om bewoners van drie wijken in Heerhugowaard dichter tot elkaar te brengen organiseren Koen, Jacco en Bart een zeskamp. Een dag voor jong en oud; een dag met sportieve, uitdagende en intelligente spellen. Tot 2000 is er in Heerhugowaard bijna jaarlijks een zeskamp georganiseerd. Door volle agenda's, een tekort aan enthousiaste vrijwilligers en diverse tegenslagen is het er na 2000 niet meer van gekomen. Reden voor de drie heren om de draad weer op te pakken. Er zijn enthousiaste bewoners geworven die mee helpen met de organisatie. Na afloop van het evenement is er een barbecue voor de deelnemers. Het is de bedoeling dat deze zeskamp een jaarlijks terugkerend evenement wordt.

PANNA KNOCK-OUT GROOT SUCCES

Ouail en Dilan hebben op 4 juni een geweldig Panna Knock-Out toernooi georganiseerd in Delft. Superster, en begrip in straatvoetballand, Issy Hitman was in the house. Akka heeft het toernooi gewonnen. Hij mag zich de koning van Buitenhof noemen!

De initiatiefnemers waren natuurlijk wat nerveus van te voren, maar ze deden het geweldig. De voorbereiding klopte. Deelnemers en het publiek waren enthousiast. Er deden 25 jongens mee aan het toernooi. Issy Hitman heeft ongelofelijke trucs laten zien en de sfeer was geweldig. In het Delftse Buitenhof was er nog nooit zo'n toernooi georganiseerd. Dat hebben deze twee jongens mooi voor elkaar!

GLITTER GIRLS WILLEN MEER

De Glitter Girls uit de Staatsliedenwijk in Almere hebben al een geweldige meidenmiddag georganiseerd, en ze zijn nog niet klaar. Ze vinden het zo leuk om iets voor hun wijk te doen dat ze andere jonge tieners nu oproepen om dingen te organiseren. En zelf hebben ze ook nog wel ideeën voor projecten. Met twee van deze actieve dames is het een stuk minder erg dat het meidenwerk uit de wijk is vertrokken!

"Instituties moeten anders gaan denken, minder in termen van helpen. Ze moeten geloven in de eigen kracht van bewoners. Corporaties doen het al, maar zijn er nog terughoudend mee. We moeten kijken wat goed gaat en dat uitbreiden.."

Jacqueline van Loon, directeur van het Amsterdams Steunpunt Wonen op een conferentie over empowerment.

DE VERGETEN DRIEHOEK

De Vergeten Driehoek in de Haagse Schilderswijk is een driehoekig buurtje met circa 500 woningen uit 1920 dat 'vergeten' was bij de stadsvernieuwingen in de jaren tachtig.

Al ruim 20 jaar is er geen onderhoud gepleegd aan de woningen. Veel bewoners hebben last van rotte kozijnen, lekkages, scheuren in de muren en schimmel. In oktober 2010 organiseerde de SP samen met de bewoners een protestmars naar Haag Wonen. En met succes, de woningcorporatie beloofde dubbel glas en HR-ketels. Maar nu gaat er een streep door die verbeterplannen, want de corporatie heeft gezegd dat ze de buurt gaan slopen tussen 2014 en 2017. In mei 2011 kwam wethouder Norder langs op een bewonersavond. Hij beloofde daar de tien meest verpauperde woningen van de Vergeten Driehoek te controleren. Uit dat onderzoek moet blijken of de huizen nog wel bewoonbaar zijn. Hij zegt verder niet veel te kunnen doen omdat hij moet wachten op een bouwplan van Haag Wonen voordat bewoners een urgentieverklaring en verhuisvergoeding kunnen krijgen. De bewoners zijn boos. Volgens hen zijn alle huizen onbewoonbaar. Het aanbod om tien woningen te laten onderzoeken noemen ze 'een zoethoudertje'. Ze zeggen geen onderzoeken meer te willen, maar echte oplossingen.

De SP heeft nu in de Tweede Kamer gezegd dat minister Donner moet ingrijpen om huurders van de Vergeten Driehoek met spoed aan een fatsoenlijk huis te helpen.

Wat? Wordt dit allemaal bestuurd door

LSA ging op studiereis naar aandachtswijken in Londen. Daar zitten wijkondernemingen waar bewoners de dienst uitmaken. Meer bewonersparticipatie, minder subsidie.

“De eerste keer dat ik hier kwam voelde ik meteen de energie van de mensen in het gebouw,” vertelt Georgina. “Ik zag dat deze plek exact is wat de buurt nodig heeft. Een plek waar iedere buurtbewoner zijn eigen project kan uitvoeren, waar hij zijn geld kan verdienen en waar we samen kunnen komen. Ik heb mijn dochter meteen gezegd dat ze hier moest trouwen in de gemeenschappelijk zaal. Zelf heb ik hier mijn kerk gevestigd. Ik huur een ruimte waar elke week 100 mensen kerkdienst volgen.”

“Development trust”: een bijzondere rechtsvorm voor buurtondernemingen in Engeland

Georgina is bestuurslid van The Selby Trust in Noord Londen. Het is een enorm complex (30.480 vierkante meter terrein, met gebouwen die samen 21.500 vierkante meter beslaan!) aan de rand van de Londense aandachtswijk Tottenham. Vroeger was het een schoolgebouw en toen het gesloopt zou gaan worden, zijn bewoners in actie gekomen. Ze kregen een kamerlid aan hun kant en samen lukte het ze om het gebouw te behouden voor de buurt. De actiegroep mag het goedkoop huren en exploiteren. Ze zetten een

Op bezoek bij development trusts in Londen

bewoners?

development trust op. Dat is een bijzondere rechtsvorm voor buurtondernemingen in Engeland. Het zijn wijkondernemingen waar bewoners in het bestuur zitten, vaak samen met een raadslid en soms ook met iemand van de woningcorporatie.

Geen dubbele agenda

Georgina vertelt dat zij met het bestuur eens in de zes weken samenkomt voor een vergadering. “Maar omdat iedereen veel in dit pand aanwezig is, zien en

spreken we elkaar natuurlijk veel meer.” De trust heeft een manager ingehuurd. Deze professional runt de boel in dienst van bewoners. Hij hoort bij geen enkele organisatie. Hij staat los van gemeente, corporatie en welzijnsinstellingen en kan dus echt in dienst zijn van de trust, zonder dubbele agenda. Hij wordt betaald door de trust. Deze trust krijgt zijn inkomen door het gebouw te exploiteren (locaties worden verhuurd), door projecten uit te voeren (bijvoorbeeld: oud hout wordt opgehaald en buurtbewoners maken daar onder leiding van een timmerman nieuwe meubels van die verkocht worden) en door toelagen van de gemeente, het rijk, Europa en loterijen.

Daar heb je de simpele uitleg van een succesvol systeem. Een development trust huist in een gebouw met allerlei buurtfuncties dat bestuurd wordt door bewoners. Het is een verzameling van diensten en ondernemingen dat deels zijn eigen broek ophoudt. Eén gebouw in de wijk, in bezit van of gehuurd door bewoners, waar alles samenkomt en waar professionals in dienst zijn van bewoners. Dat is waarvoor het LSA hier is, op studiereis in Londen. Want zo’n krachtig door bewoners gestuurd gebouw is wat het LSA al jaren wil en al jaren roept. Het is ook de reden dat we de development trusts al langere tijd in de gaten houden. In 2009 zijn we met het bewonersplatform naar Liverpool gegaan waar we een internationale conferentie hielden over bewonersparticipatie. We hebben er meerdere development trusts opgezocht en keken onze ogen uit. Wat? Een kinderdagverblijf, een vuilnisophaaldienst, een ouderenalarmsysteem, opleidingen, jongerentrajecten: allemaal bestuurd door bewoners.

Bezuinigingen: kansen

En nu lijkt de tijd rijp om met dit systeem te gaan experimenteren in Nederland. Meer bewonersparticipatie, minder subsidie, dat roept minister Donner namelijk ook. Bewoners zagen de bui al hangen toen dit kabinet aan de macht kwam. Dit kabinet in combinatie met de huidige economische tegenwind betekent een einde aan de grote stroom geld die richting de wijkaanpak gaat. De bezuinigingen die gemeenten moeten doorvoeren, kunnen leiden tot schrijnende situaties. Maar het LSA zag ook meteen kansen. Kansen om bewoners daadwerkelijk meer zeggenschap te geven. Kansen om meer toe te gaan naar wijkondernemingen die lijken op de development trust-constructie. Want ook in Nederland kan het goedkoper, en ook hier willen bewoners meer doen.

In mei zijn we weer naar Engeland gegaan, dit keer met een kleinere groep geselecteerde mensen (bewoners, ambtenaren, corporatiewerkers en een wethouder). Samen met hen gingen we wederom op bezoek bij development trusts. Met deze diverse groep met hun eigen vragen en verwachtingen wilden we dieper op de materie ingaan en alle vragen stellen die we hadden.

Deze ondernemingszin staat haaks op de subsidiegerichtheid van onze bewonersorganisaties

Overdonderde inventiviteit

En weer waren we overdonderd hoe creatief en ondernemend een trust werkt. We hebben vijf van de 500 trusts die in het Verenigd Koninkrijk te vinden zijn, bezocht. Kleine trusts, met een omzet van enkele tonnen tot een heel grote, met een omzet van meer dan 6 miljoen Engelse pond. Allen hadden een pand (of meerdere) in bezit, of voor een symbolisch bedrag te huur van woningcorporatie of gemeente, vaak met een huurcontract voor decennia.

De manieren waarop geld verdiend wordt door en voor zo'n wijkonderneming zijn vindingrijk. Van het verhuren van bouwterreinen aan een bouwopleider tot onder meer bulldozerchauffeur (met als voorwaarde dat op elke tien betalende leerlingen een bewoner een gratis opleiding krijgt), tot het opzetten van een uitzend- bemiddelingsbureau voor werklozen uit de buurt, en van het runnen van een biologisch restaurant tot het runnen van een hele markt waar werklozen een stand kunnen krijgen. Het is zo inventief. Deze ondernemingszin staat haaks op de subsidiegerichtheid van onze bewonersorganisaties.

En al het geld dat verdiend wordt, wordt de gemeenschap ingepompt door opleidingen, trainingen, jongerenprojecten, sportprogramma's et cetera te organiseren.

Terug naar de The Selby Trust. Georgina zit aan tafel met de andere bestuursleden. Trots vertelt zij wat zij het mooiste vindt aan deze trust. "Onze mensen hebben geen connecties. Mijn burens hebben geen kruiwagens,

geen toegang tot het bedrijfsleven. Maar hier? Hier wel. In dit gebouw hebben we alle connecties die we nodig hebben. Er zitten hier 100 bedrijfjes en organisaties. Er komen hier niet voor niets elke dag 1500 bezoekers naar toe! Er zijn klaslokalen, werkplaatsen, kantoren, restaurantjes, gemeenschappelijke ruimtes, een basketbalveld, een autowasplaats en een meubelmakerij. Hier vind je een cursus, een baan en elke week een leuk feest op de koop toe!"

Meer weten over development trusts? Op www.lsabewoners.nl/bijeenkomsten/studiereis-londen vind je veel informatie.

Development trusts?

Development trusts zijn organisaties die gerund worden door de community. Bewoners zitten in het bestuur, vaak samen met een of meerdere vertegenwoordigers van de lokale overheid en of andere relevante stakeholders zoals mensen van de woningcorporatie. Bewoners vormen de meerderheid in het bestuur. Een trust heeft professionals in dienst. Hoewel de trusts enorm verschillen van elkaar, is er een aantal veelvoorkomende karakteristieken te benoemen.

Een development trusts is een organisatie die:

- bezig is met de economische, omgevings- en sociale vernieuwing en verbetering van een bepaald gebied dat zichzelf ziet als een community
- streeft naar meer onafhankelijkheid en niet naar privéwinst
- in het bezit is van een gebouw, of een gebouw in bruikleen heeft
- geleid wordt door en in bezit is van de community
- actief betrokken is bij de samenwerkingen en allianties die er zijn tussen de gemeenschap, vrijwilligersorganisaties, publiek en de private sectoren

“In Nederland is meer betutteling en strijd”

en andere bevindingen van deelnemers

Teun de Bok, bewonersondersteuner in Eindhoven De Bennekel

Jos van der Lans, publicist, cultuurpsycholoog en journalist

Wilmien Haverkamp, stadsdeelmanager Noord bij Gemeente Enschede

Guus Haest, adviseur wonen en maatschappelijke ontwikkeling bij Portaal

Wim Beks, actieve bewoner bij Wijkplatform Brukske, Venray

Wat heeft je in het meest verbaasd tijdens de studiereis?

Teun: "Vooral de mate waarin bewonersorganisaties georganiseerd zijn; de positie die ze hebben in de trust als gelijkwaardige partners; de verantwoordelijkheden die ze krijgen en nemen, ik weet daarbij niet wat het eerste kwam..."

Jos: "Bewoners wordt echt toegang gegeven tot kapitaal en vermogen en dus hebben ze mogelijkheden om zelf economie te maken."

Wilmien: "Hoe de Engelsen zelf de regie pakken en hoe ondernemend ze zijn. Nederlanders blijven veel te lang wachten tot de overheid iets doet dan wel als overheid springen we veel te snel in gaten die vallen. Les voor ons is: geef ruimte, dan krijg je de bewoners in hun kracht."

Guus: "Dat er al zoveel in deze richting bestaat; én dat het toch nog veel tegen de overheid aanhangt. En de 'deals' over huurkortingen van corpo's en private ontwikkelaars ten bate van de trusts cq de overheveling van middelen vanuit de council."

Wim: "Dat er met simpele middelen een groot resultaat bereikt kan worden."

Wat zie jij als belangrijke verschillen (t.o.v. de Nederlandse situatie) in de opstelling van bewoners? En in de opstelling van professionals?

Teun: "Bewoners nemen/krijgen meer verantwoordelijkheden. Of dat een verdienste van bewoners is, die dat opeisen, of een verdienste van professionals is die die ruimte bieden of misschien wel zaken laten liggen die bewoners zich vervolgens toe-eigenen, blijft voor mij onduidelijk."

Jos: "Vooral dit: betrokken professionals die zich in dienst stellen van een community, wat heel wat anders is dan de professionals in Nederland die in dienst zijn van een (grootschalige) professionele organisatie wier belangen op de keeper beschouwd altijd voorgaan."

Wilmien: "Wij nemen te snel over, met name welzijnswerk heeft hierin nog een grote slag te slaan en als overheid moeten we veel scherper zijn in wat wij aan opdrachten bij het welzijnswerk neerleggen."

Guus: "Zo groot vind ik die verschillen niet. Ik vind bij de trusts de betrokkenheid van mensen van allerlei verschillende culturen wel opmerkelijk. Over de opstelling van professionals: in Nederland is er nog meer betutteling, en strijd om eigen koninkrijkes en belangen. Maar misschien zijn vooral de verschillen in situatie belangrijker om te bekijken? Bijvoorbeeld in beleid, (politiek) klimaat en noodzakelijkheid."

Wim: "We hebben op een aantal plekken met open mond

gekeken naar de vrijwilligersinzet en de verantwoordelijkheid die ze namen. Het is in ieder geval een voorbeeld voor onze wijk."

Wat zie je als belangrijkste obstakels in het overnemen en toepassen van (een deel van) deze Engelse development trust constructies?

Teun: "Onwelwillende partners (corporaties en gemeente) en bewoners die bang zijn voor de verantwoordelijkheden."

Jos: "Overgeïstitutionaliseerde voorzieningen die burgers als legitimatie gebruiken maar geen echte macht gunnen."

Wilmien: "Onze cultuur van overheid, welzijnswerk en corporaties die met de beste bedoelingen te snel willen overnemen en niet durven los te laten. En daar zijn de Nederlanders ook aan gewend. Die cultuur is niet zomaar te veranderen, dat vraagt tijd. Goede voorbeelden kunnen anderen inspireren en zo komen we stap voor stap verder."

Guus: "In tijden van bezuinigingen is iedereen nóg meer bezig met de eigen positie en belangen, maar misschien geeft dat juist ook kansen! De rijkdom en 'dichtheid' van het professionele veld is in Nederland enerzijds een weelde, maar maakt deze bewegingen anderzijds moeilijker. Je moet zo'n beweging vooral echt willen en er de meerwaarde van willen zien en daarin geloven; letterlijk kopiëren lijkt me overigens geen goed idee, maar de richting en aanpak serieus bekijken op bruikbaarheid - dus ook op beperkingen, risico's en valkuilen - lijkt me zeker de moeite waard."

Wim: "Het anders laten denken van de professionals

(op afstand) en het verwerven van gebouwen waar we dan als wijkplatform de zeggenschap over gaan krijgen. Maar ook is de Nederlandse regelgeving hier en daar wat anders. Sommige zaken (horeca) zijn hier tot in detail door gemeenten geregeld. Dat gaat tot uitdagingen leiden."

U schrijft...

Oud-minister Ella Vogelaar bezoekt de Indische Buurt

Door Mirry Dijkstra

Bewoners van de Amsterdamse Indische Buurt verzamelen zich bij vrouwen centrum Rumah Kami, om te wachten op oud-minister Ella Vogelaar. Er gaan geruchten dat zij datgene wat zij met haar Vogelaarwijken voor ogen had, realiteit ziet worden in de Amsterdamse Indische Buurt.

Sinds de Indische buurt in 2007 op de lijst terechtkomt van veertig probleemwijken in Nederland is er zienderogen geïnvesteerd in de fysieke conditie van de Indische Buurt. Ik heb de straattegels vervangen zien worden. Ik zag fonteintjes herrijzen. Huizen worden gerenoveerd. Op diverse plekken zijn, met inzet van de bewoners, speelplekken voor kinderen gecreëerd. Er wordt gebouwd aan een nieuw woon- en winkelcomplex met bibliotheek, grand-café en een sportcentrum. Met de piramide van Maslow in het achterhoofd werken we de juiste volgorde af als eerst geïnvesteerd wordt in de fysieke conditie van de Indische Buurt. Langzamerhand lijkt het erop alsof nu ook het sociale kapitaal van de buurt wordt aangeboord. Op diverse manieren wordt de betrokkenheid van de bewoners bij hun leefomgeving vergroten. Bijvoorbeeld door het Jalan Jalan festival: een community art project die de ontmoeting tussen de bewoners moet stimuleren. Een even groot succes is het Samen Indische Buurt festival. Er zijn buurtplatforms op het internet in het leven geroepen en een oproep om op 'Nationale Opschoondag', de buurt schoon te gaan maken leverde 20 deelnemers op.

Zonder blikken of blozen

Samen met oud-minister Ella Vogelaar lopen we naar het zogeheten Postzegelparkje: onze bron van hoop. Niets is zo krachtig als samen vertrouwen hebben in een troosteloos parkje. De bewoners van de Indische Buurt Oost gaan een oase maken van deze dorre plek. Zonder blikken of blozen durven we het kale plekje te laten zien aan mevrouw Vogelaar. Hier gaat het gebeuren, zeggen we. Hier, bij deze kale boom, waar menig drugsverslaafde tegenaan leunde, hier op dit afgebladderde bankje, hier, bij deze mistroostige struikjes, hier wordt een van de dromen van de buurt binnenkort werkelijkheid. Van deze kleurloze, verlaten plek wordt een kleurrijke ontmoetingsplaats gemaakt.

De Indische Buurt is erin geslaagd te laten zien wat er voor weelde vrijkomt als je het sociale kapitaal van een buurt aanboort. Op allerlei manieren wordt geprobeerd alle bewoners te betrekken bij het streven een leefbare buurt te scheppen. Daar zit de succesformule van de Indische Buurt: er wordt geïnvesteerd in bewonersinitiatieven waaraan de hele buurt zich kan optrekken en zodoende komt de kracht van de buurt deze keer vanuit de bewoners zelf. Het bezoek van oud-minister Ella Vogelaar, die we enorm dankbaar zijn voor al haar inspanningen voor haar Vogelaarwijken, is daarom een onderstreping van wat de Indische Buurt waard is.

Het Samen Indische Buurtfestival is een groot succes

Manifest bewonersorganisaties pleit voor echte participatie

Door Arnold Paalvast

In Amsterdam Nieuw-West is een manifest aangenomen waarin bewonersgroepen alle betrokken partijen in de wijk vragen in te zetten op vijf actiegebieden. Het Manifest is niet simpelweg een wensenlijstje, maar een voorstel voor een overeenkomst, waarin ook de bewonersorganisaties verplichtingen op zich nemen. Verplichtingen, waaraan vele bewonersorganisaties al jaren met volle inzet voldoen. Kernpunt is de bewonersparticipatie, waarvoor een goed juridisch fundament nog steeds uitblijft. Bewoners moeten vanaf het allereerste moment serieus genomen worden wanneer er plannen zijn om in te grijpen in hun leef- of woonsituatie.

Tijdens de conferentie waarop het Manifest van Nieuw-West aangenomen werd, waren vertegenwoordigers van vele bewonersorganisaties uit Amsterdam Nieuw-West aanwezig, evenals lokale politici, ambtenaren en vertegenwoordigers van de Amsterdamse Federatie van Woningcorporaties. De bewonersorganisaties, werk- en actiegroepen en verenigingen van eigenaren stemden unaniem in met het Manifest van Nieuw-West.

☐ Het manifest is te vinden op:

www.bewonersplatform-geuzenveldslotermeer.nl

Op 23 mei werd het Manifest van Nieuw-West aangenomen in Amsterdam

Semarangstraat wil niet het afvoerputje van de wijk zijn

Door: Bewonerscomité Semarangstraat Sociaal & Leefbaar, Groningen

Door het beleid rond de sociale huisvesting lijkt het er steeds meer op dat goed wonen alleen is weggelegd voor de hogere inkomens. Woningbouwcorporaties bouwden dure koop- en huurwoningen bij de vleet, vaak met grote jarenlange leegstand tot gevolg. En vervolgens worden huurders weggelokt van goedkopere huurwoningen naar de duurdere huurwoningen. Maar klachten die er zijn ten aanzien van allerlei verstoringen in het woongenot, worden vaak niet opgelost. Elke huurder die vertrekt vanuit een goedkope woning naar een duurdere woning, levert geld in het laatje voor de corporatie. De nieuwe woning is vaak veel duurder en de oude woning gaat na huurderwisseling gelijk minimaal 50 euro in huur omhoog. Wij vinden dat ook wijken met goedkopere huurwoningen goed en leefbaar moeten zijn!

Klachtendossier

Bewoners in de Semarangstraat in Groningen zijn inmiddels begonnen alle klachten over verstoringen van het woongenot en aantasting van de leefbaarheid van de woonomgeving te inventariseren.

Top-4 klachten:

1. Slechte toegankelijkheid voor voetgangers
2. Teveel auto's/parkeren
3. Geluidsoverlast
4. Vervuiling binnenterrein en portieken en dumpen van afval bij containers

Bewonerscomité Semarangstraat Sociaal & Leefbaar
p/a Semarangstraat 43a, 9715 JT Groningen
tel. 050-5711929, e-mail: robheus@gmail.com

Bewoners in actie voor behoud werkplaats

Door Doe-het-zelf Werkplaats Kralingen, Rotterdam

Dankzij het initiatief van bewoners van Kralingen-West, Rotterdam zijn ruim 700 handtekeningen gezet voor het behoud van de werkplaats op de Vlietlaan! Deze handtekeningen zijn door een groep bewoners overhandigd aan de heer Zwaan, directiesecretaris bij Woonstad Rotterdam.

De Doe-het-zelf Werkplaats is een werkplaats in Rotterdam-Oost waar je zelf aan de slag kunt met materialen en gereedschap. De werkplaats is hoofdzakelijk gericht op het repareren en bouwen van fietsen, maar je kunt bijvoorbeeld ook gebruik maken van de boorkolom of soldeerbout. Het gebruik van de werkplaats is gratis

Woonstad heeft een garagebox in de buurt aangeboden als alternatieve locatie. De Doe-het-zelf Werkplaats vindt deze ruimte ongeschikt vanwege het formaat; de garagebox is 15 m², terwijl ze nu ruim 50 m² gebruiken...

LSA heeft een studiereis naar Engeland georganiseerd om daar te kijken naar de rol van bewoners, in het bijzonder hun rol binnen development trusts.

HET DAGBOEK VAN...

DE STUDIEREIS NAAR LONDEN

25 APRIL De uitnodiging voor de studiereis gaat de deur uit. De strekking: Uit verslagen van de visitatiecommissie wijken-aanpak blijkt dat een aantal 'oude' problemen nog actueel is: slechte samenwerking tussen de partijen en beperkte participatie van bewoners. Nu er hevige bezuinigingen aankomen, moeten er dingen anders. In Engeland is de rol van bewoners anders geregeld, met name in de snel groeiende development trusts. Daarom gaan wij er kijken en leren.

11 MEI Omdat we met een gemêleerd gezelschap zijn (bewoners, ambtenaren, één wethouder, en corporatiemedewerkers) zijn de verwachtingen en de vragen van de deelnemers verschillend. Een deel van de groep is geïnteresseerd in de motivatie van bewoners om mee te werken aan development trusts. Anderen willen meer weten over de financiering, organisatievorm en schaalgrootte.

12 MEI 9:00 We krijgen een presentatie over die development trusts. Er zijn 500 van deze wijkgerichte en wijkgestuurde ondernemingen in het VK. Ze helpen de buurt en de mensen in de buurt omhoog te helpen. Het merendeel van het bestuur bestaat uit bewoners. Professionals zijn er staan in dienst van bewoners. En echt in dienst van: niet gelieerd aan een organisatie of overheid. Ze managen, ze doen de financiën en zoeken op inventieve manieren naar inkomen voor de trust.

12 MEI 11:00 We zitten in de Selby Development Trust, vroeger een school. Nu zitten er 100 bedrijfjes en projecten in. Wat een knallende energie hier. En wat een afgeleefd pand. Deze trust heeft een omzet van 750.000 pond per jaar, meer dan 70 procent van zijn inkomen genereert het zelf.

12 MEI 13:00 We gaan de Manor House Trust, een organisatie van bewoners in North East Hackney. Het is een arme buurt met veel gangs en werkloosheid. We

De Selby Development Trust huist in een oude school.

zijn onder de indruk van de projecten om jongeren aan het werk te helpen. Dan laten ze hun nieuwe pand zien. Wauw! **Dit pand mogen ze van de gemeente voor minimaal 20 jaar huren, voor 1 pond per jaar.** Mede door dit gebouw hoopt de trust binnen twee jaar financieel onafhankelijk te zijn.

12 MEI 21:00 Diner in Waterhouse Reataurant. Een biologisch restaurant van de Shoreditch Trust. We hadden een geitenwollensokkerig sfeertje verwacht. Maar dit is poepchique.

13 MEI 9:00 Naar een andere trust in een andere aandachtswijk. Action Acton zet vooral in op bevordering van economische en community verbetering in Acton. Wij bezoeken hun markt. De stands worden voor 15 pond per dag gehuurd door langdurig werklozen. Tegelijkertijd biedt de trust hen opleiding en training. Simpel en duidelijk. De marktlieden vertellen blij te zijn weer perspectief te hebben.

13 MEI 12:00 Jemig, dachten we alles gezien te hebben. De Westway Development Trust is ontstaan uit een actiegroep tegen een snelweg. Om de buurt te compenseren hebben ze de snelweg op palen gezet en mocht de trust de modderpoel eronder exploiteren. Dat was in de jaren zestig. De trust begon met een subsidie van 25.000 pond. Nu is het een zelfvoorzienende liefdadigheidinstelling met een jaaromzet van 6,8 miljoen euro. Van hippe horecatenten tot een skatepark, kantoor-tjes en een sportcentrum. Het is enorm. Onze monden vallen open.

15 MEI We zijn nu een paar dagen terug en de groep is geïnspireerd en enthousiast. Iedereen kijkt vanuit zijn eigen positie wat hij met deze opgedane ervaringen kan en wil doen. Het LSA gaat keihard zijn best doen om met deze trust-vorm te experimenteren in Nederland. Ook hier moeten bewoners los, onafhankelijk en als economische eenheid kunnen opereren in hun buurt.

LSA Nieuws

Op alle regiobijeenkomsten gaan we op pad door een aandachtswijk, bewoners zijn onze gidsen.

FLINK GEBUURT IN DE REGIO

Het LSA organiseert dit jaar zes regiobijeenkomsten. Dagen waarop bewoners en bewonersgroepen elkaar ontmoeten en ervaringen, successen en problemen delen.

De afgelopen maanden hebben we drie van deze bijeenkomsten gehad. We gingen naar Venlo om te praten over herstructurering en financiering van bewonersprojecten. In Sittard hebben we veel geleerd over het mobiliseren van de buurt en in Nijmegen gingen we dieper in op de functie van een MFA in je wijk.

Het waren goede dagen waar veel bewoners op afkwamen, ook veel mensen die we nog niet eerder zagen. Daar zijn we blij mee. Iedereen die kennis wil opdoen en uitwisselen, is welkom op deze gratis bijeenkomsten. Houd onze site in de gaten, want na de zomer organiseren we nog twee regionale bijeenkomsten.

JAARVERSLAG

De abonnees van dit blad vinden een beknopt jaarverslag 2010 bij dit zomernummer. Ieder ander kan dit beknopte verslag aanvragen via info@lsabewoners.nl.

Ben je geïnteresseerd in alles ins en outs van het LSA in 2010, dan kun je het volledige jaarverslag downloaden op onze site: www.lsabewoners.nl/organisatie/jaarverslag.

CONFERENTIE RUIMTE VOOR BURGERS

Op 27 juni organiseerde het LSA samen met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en KEI kenniscentrum stedelijke vernieuwing een conferentie over bewonersparticipatie.

Op deze conferentie stond de rol van bewoners in de wijkaanpak centraal. De minister gaf meer inzicht over zijn visie op burgerschap. Wim Deetman, voorzitter van de visitatiecommissie wijkaanpak, vertelde over de uitkomsten van de visitatiecommissie. Phillip Blond vertelde over de rol van bewoners in het Engelse Big Society-concept. En wij presenteerden onze visie én onze voorstellen om deze visie te realiseren. Op het moment dat dit blad gemaakt wordt, is de conferentie nog niet geweest. Daarom kan hier nog geen verslag gedaan worden. Een uitgebreid verslag is wel te vinden op onze site. Kijk op www.lsabewoners.nl.

Terug naar

Gera, geboren en getogen Hagenaar, is zwaar teleurgesteld. Teleurgesteld nu haar buurthuis, evenals 21 andere club- en buurthuizen in Den Haag, gesloten wordt wegens bezuinigingen. Ze vraagt zich af of het tijd wordt om te stoppen. Lees haar relaas.

“Naar aanleiding van alle bezuinigingen die op stapel zijn vraag ik me echt iets af: heeft het zin om als wijkberaad/bewonersorganisatie/wijkvereniging door te gaan? Op alle mogelijke fronten lijkt het alsof we worden tegengewerkt. Ik ben bang dat we binnenkort als wijkberaad Vrederust geen bestaansrecht meer zullen hebben. Waar vandaan moeten we opereren? Waar moeten we het geld vandaan halen om alles te financieren? Ik ben niet snel gedemotiveerd maar ik zie het echt erg somber in.

Ik vraag me af, of we (lees Wijkberaad Vrederust) niet serieus moeten nadenken om te stoppen. Ik ben echt bang dat we straks in een neerwaartse spiraal terechtkomen, waarin het vechten tegen de bierkaai wordt. Natuurlijk kunnen we allemaal plannen verzinnen om het hoofd boven water te houden, maar is dit reëel? Zal de gemeente ons ooit serieus nemen? Ik ben bang van niet. In meerdere stadsdelen zijn wijkberaden al aan het uiteenvallen. Wat doen we; wat is verstand en wat is reëel? Met in het achterhoofd houdend dat we een opzegtermijn voor de huur hebben, en de wetenschap dat we in en na 2012 nog verder gekort worden...

Alles opdoeken

Het is een vreselijk idee om alles op te doeken wat is bereikt, maar onze positie wordt niet beter. Natuurlijk kunnen we wachten tot de definitieve nota er is, maar zal die anders uitvallen? Misschien moeten we het bijtje

omdat er volgens hen teveel ‘rotte appels’ in zitten. Het is jammer om zo te denken. Zeker als ik zie, hoe de wijk Vrederust is veranderd de laatste jaren.

Kijk bijvoorbeeld naar de hangjongerenproblematiek die, in samenwerking met het wijkberaad, enorm in positieve zin is veranderd. Hoeveel tijd, energie en inzet heeft dat gekost? Maar ik wilde wonen in een leefbare wijk en weigerde me te laten onderdrukken door een stel raddraaiers.

De sociale cohesie, die zeker nog niet optimaal te noemen valt, is wel positief veranderd. Mensen uit andere culturen weten nu ook het wijkberaad te vinden en maken er gebruik van.

Is alles voor niets geweest?

Ik ben ervan overtuigd dat als de gelden minder worden, de wijk in plaats van prachtwijk weer probleemwijk wordt. Alles, maar dan ook alles wat het leuk maakt, verdwijnt. Ouderen mogen weer ‘achter de geraniums zitten’. En dan gaat het niet alleen om de ouderen die zich nu met veel plezier inzetten in vrijwilligerswerk, het gaat ook om de ouderen die actief bezig zijn in bijvoorbeeld de wijkvereniging. Zij hebben daardoor afleiding en een uitje. Waar moeten die heen? Hoe zal het zijn, om als vrijwilliger op leeftijd te horen te krijgen, dat van je diensten niet meer gebruik zal worden gemaakt omdat er geen geld meer is?

En wat te denken van de Kinderraad? Eén van de huidige speerpunten van de gemeente; kinderrechten. In Vrederust is een Kinderraad. Nota bene door wethouder Karsten Klein geïnstalleerd! Deze Kinderraad zal weer iets zijn wat verdwijnt.

Accommodatie

Een brede buurtschool hebben we niet in Vrederust en een andere (gedeelde) locatie evenmin. En je zet niet even een groot aantal sjoelbakken in een huiskamer in opslag neer.

Een ruimte huren gaat ook niet makkelijk. Huren die gerekend worden door instanties zoals verpleeghuizen zijn niet op te brengen, als ze al beschikbaar zijn. In Vrederust is er een ouderenflat zonder gezamenlijke huiskamer. Deze mensen gingen altijd naar het wijkcentrum Vrederust, dat ook gaat verdwijnen. Waar moeten ze straks heen?

af?

Teleurgestelde actieve bewoner vreest terugval

er wel (tijdig) bij neergooien, voordat frustratie te groot gaat worden en vrijwilligers en bewoners nog zwaarder teleurgesteld worden.

Ik heb echt het idee dat de gemeente in de toekomst liever individuen gaat subsidiëren dan dat zij wijkberaden/bewonersorganisaties in stand wil houden. Zeker

‘Misschien moeten we het bijltje erbij neergooien, voordat de frustratie en de teleurstelling te groot worden’

In deze wijk, waar vele mensen uit veel culturen wonen, is het een probleem aan vrijwilligers te komen. Wel nemen deze mensen maar al te graag deel aan activiteiten die worden georganiseerd door het wijkberaad. Met succes! Vele vrouwen uit andere culturen hebben zich beter de Nederlandse taal eigen weten te maken met behulp van de koffieochtenden.

Het voelt, alsof ik gestraft word voor al het werk dat ik heb gedaan. Alle tijd die ik in mijn mooie wijk heb gestopt om hem weer leuk en leefbaar te maken. Het voelt, alsof alles misschien zelfs voor niets is geweest en dat ik straks weer moet leven in een verpauperende wijk die net weer gezellig aan het worden was. Nu korten op subsidies geeft misschien op korte termijn meer financiële ruimte voor de gemeente, maar op de langere termijn zal het mijns inziens veel meer geld gaan kosten.

Is het niet bewezen, dat mensen langer gezond blijven, als ze actief kunnen blijven? Wat zal het de gezondheidszorg en de WMO gaan kosten?

Vrijwilligers kosten niets, we hebben alleen ondersteuning nodig; en een ‘home’. Als alles wegvalt, dan ben ik ervan overtuigd dat de overlast terugkeert, de gezondheid en welzijn van ouderen en zwakkeren achteruit zal gaan en de sociale cohesie in het beste geval zal stagneren.

Vredrust wordt weer een probleemwijk. We gaan dus weer terug naar af....”

 Gera houdt een blog bij over Haagse zaken. Kijk op <http://haagsallerlei.nl>

Wethouder Karsten Klein

Persbericht Gemeente Den Haag 22 welzijnslocaties dicht vanwege bezuinigingen

Wethouder Karsten Klein van Jeugd, Welzijn en Sport sluit 22 club- en buurthuizen. De sluiting is noodzakelijk vanwege de bezuinigingen op de welzijnssector. De bezuinigingen hebben betrekking op gebouwen en nadrukkelijk niet op de activiteiten. Deze zullen ondergebracht worden in andere accommodaties in de wijk. Dat hoeven niet per se welzijnsaccommodaties te zijn; er wordt ook gekeken naar andere bestemmingen zoals brede buurtscholen, sportclubs, scouting, verpleeghuizen en bibliotheken. Het College van B&W heeft met de voorstellen uit de nota ‘De Haagse Participatiemaatschappij’ ingestemd.

Uitgangspunt van het Haagse welzijnsbeleid is het rotsvaste vertrouwen in de vitaliteit en de veerkracht van de samenleving. Het versterken van sociale samenhang en solidariteit in de wijken heeft daarbij een hoge prioriteit. Het is belangrijk dat mensen aansluiting vinden in vrijwilligersorganisaties en andere netwerken waarbinnen Hagenaars zelfstandig kunnen functioneren: de zogeheten ‘civil society’. In de nota is verder veel aandacht voor het belang van vrijwilligers. De ondersteuning van vrijwilligers wordt uitgebreid, vrijwillige initiatieven krijgen voorrang boven gesubsidieerd werk en de generieke bezuiniging van 7,7% wordt per 2012 ingetrokken.

Op www.denhaag.nl kunt u per stadsdeel vinden welke panden dicht gaan en welke andere locaties per stadsdeel over blijven.

Publicaties

Het LSA selecteert voor u

WIJKTHEATER MAAKT WIJK NIET LEEFBAAR

Vier jonge theatermakers hebben drie jaar onderzocht óf en hoé zij community art konden maken. In dit boekje en de bijbehorende dvd doen ze verslag van hun speurtocht. Wat is dat ‘community art’? Volgens Wikipedia ‘een benaming die gebruikt wordt voor kunstzinnige projecten rondom sociale vraagstukken’. Deze theatermakers gingen op zoek naar samenwerking met mensen die normaal geen theater maken op plekken waar normaal niet veel theater te vinden is. Oftewel: ze gingen naar de aandachtswijken. Niet omdat auteur Van Erven door wijktheater de wijken weer leefbaar en vredig wil maken: “Die vreedzame gemeenschap heeft nooit bestaan en die bereiken we dus ook niet door community art te maken.” Dit boek bevat de verhalen van binnenuit van jonge makers en hun begeleiders. Leven met verschillen is een samenwerking tussen Stut Theater, Vrede van Utrecht, ZIMIHC huis voor amateurkunst, Kunstfactor Theater en Hogeschool voor de Kunsten Utrecht Faculteit Theater.

Leven met verschillen Auteur: Eugene van Erven, ISBN: 9064037590, Prijs €17,50

CULTUURHISTORIE 40 AANDACHTSWIJKEN

Wij weten het: in onze aandachtswijken staan prachtige en markante panden. Na een rondje langs de 40 wijken weet Rijksadviseur voor het Cultureel Erfgoed Wim Eggenkam het ook. Het vinden van nieuwe bestemmingen voor deze oude gebouwen is van groot belang, concludeert hij dan ook. Zijn werkbezoeken vormen de basis van het boek *Cultuurhistorie in de stedelijke vernieuwing van de 40 aandachtswijken*. Hij vertelt over elke wijk welke factoren vanuit cultuurhistorisch perspectief belangrijk zijn om te behouden en hij adviseert hoe daarmee omgegaan moet worden. Zijn adviezen zijn concreet, zoals in de wijk De Hoogte, Groningen: ‘onderzoek naar hergebruik van schoolgebouw de Hamrik is vanwege de architectonische kwaliteit van zeer groot belang’. Ook benieuwd wat hij over jouw wijk schrijft?

Let op: Wij geven 40 x het boek *Cultuurhistorie in de stedelijke vernieuwing van de veertig aandachtswijken* weg! De eerste 40 mensen die mailen naar pleuni@lsabewoners.nl ovv van Boek *Cultuurhistorie*, krijgen kosteloos een boek thuisgestuurd.

ARMOEDE IN JOUW HUISKAMER

Elke dag dezelfde vragen; hoe halen we het einde van de maand, is er nog genoeg geld voor eten en hoeveel rekeningen liggen er vandaag op de mat? Volgens het Sociaal en Cultureel Planbureau leven in Nederland rond de 680.000 huishoudens op of onder de armoedegrens. Auteur Mirjam Pool ging in gesprek met de mensen die het financieel niet redden en sleurt ze jouw huiskamer in. Bijvoorbeeld de 38-jarige Aukje, zij heeft

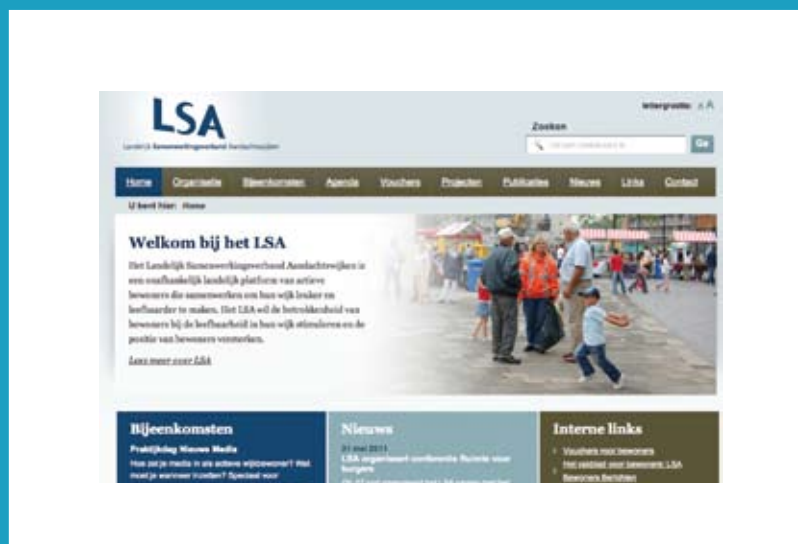
al twintig jaar een bijstandsuitkering. Haar sociale leven beperkt zich tot de internetchat. In de winter trekt ze twee truien over elkaar aan omdat ze geen geld heeft voor een warme jas. En de twintigers Dennis en Chantal. Bij hen is werkelijk alles een puinhoop: hun huishouden, de opvoeding van hun drie jonge kinderen, hun financiën. Ook hun hulpverleners lijken geen uitweg meer te weten.

Alle dagen schuld, praktijkverhalen over armoede biedt een indrukwekkend beeld van de alledaagse armoede in Nederland. *Alle dagen schuld, praktijkverhalen over armoede*, Auteur Mirjam Pool, ISBN: 9045704609, Prijs €12,50

HET LEVEN ACHTER DIE KERSTBOOM

Floris Paalman heeft met vouchergeld een film over voucherinitiatieven gemaakt. Het voucherproject is het project waar bewoners echt zelf beslissen over geld voor bewonersinitiatieven. Paalman vroeg zich af wat er gebeurt in een buurt als mensen zelf initiatieven nemen. Hij maakte een documentaire over een jaar uit het leven bewoners uit de Amsterdamse Dapperbuurt. Paalman: “Ik wilde een film maken waarin je kunt meevoelen met die mensen. Je ziet een kerstboom op de markt, in mijn film zie je dat daar een heel verhaal, een heel leven achter steekt.” *Hier in de Dapperbuurt* is een documentaire over de drijfveren en de kracht van actieve bewoners.

Let op: We geven 20 x de dvd *Hier in de Dapperbuurt* weg! De eerste 20 mensen die mailen naar pleuni@lsabewoners.nl ovv van dvd *vouchers*, krijgen kosteloos een dvd thuisgestuurd.

Actieve bewoners blijven
bij op www.lsabewoners.nl

Wijkadopties Kamerleden, bijeenkomsten, publicaties, verslagen, artikelen, nieuws, jaarstukken, archief, voucher downloads, aanmelden en abonneren op e-nieuwsbrieven en LSA Bewonersberichten.